

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

चोलसिंहपुरं दोड्डुयाचार्य कृता
॥ कूरनाथपञ्चाशत् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ कूरनाथपञ्चाशत् ॥

श्रीशैललक्ष्मणमुनेश्चरणाब्जयुग्मं
श्रेयस्करं तनुभृतामखिलाघहन्तृ।
नत्वा करोमि विबुधावलितुष्टयेऽहं
कूराधिपस्तुतिमिमां कुशलप्रदात्रीम् ॥

जय जय यतिराजश्रीपदाभोजयुग्म -
प्रसृमर मकरन्दास्वादलुब्धान्तरङ्ग।
जय जय कुमतेभव्रातहर्यक्ष विद्व -
न्मणिवर निगमान्ताकल्प कूराधिनाथ ॥ 1 ॥

जयति जगति नैजोद्वेलमेधाविशेषात्
अधिगततमबोधावासवृत्त्यर्थजालः।
जनितयतिवरेण्यस्वान्तनिस्सीममोदः
श्रितजनपरिरक्षादीक्षितः कूरनाथः ॥ 2 ॥

जयति हरिपरत्वस्थापनोद्वेलमोदात्
उपनिषदुपगूढान् न्यायतोऽर्थान् विवृण्वन्।
अधरितशिवपारम्यार्थिचोलाधिराजः
शमितविमतवादः शान्तिमान् कूरनाथः ॥ 3 ॥

भवजलधिनिमग्नोद्धारणे बद्धदीक्षः
किमु भुवमवतीर्णः श्रीपतिः किन्नु सैन्येट्।
उत शठरिपुरित्युल्लिख्यमानो महद्भिः
जयति गुरुवरेण्यः कूरनाथो महात्मा ॥ 4 ॥

निरवधिकदयाब्धिर्नायमाविर्भवेच्चेत्
 इह भुवि विमलात्मा कूरनाथो महीयान्।
 विविधविषयनक्रग्रामजुष्टं कथं वा
 भवजलनिधिपूरं निस्तरेयुर्जनौघाः ॥ 5 ॥

सुचरितपरिपाकोऽस्मादृशां किन्नु पद्मा -
 कमितुरखिलनेतुः प्रेमसारः कृतात्मा।
 विलसति भुवि कूरेशात्मनोदीर्यमाणः
 जयति विबुधवर्यैः कूरनाथः कृपालुः ॥ 6 ॥

अपहतभवतापैः पावनैः प्रेमसान्द्रैः
 अमृतरसनिदानैः आत्मभाजां कटाक्षैः।
 अनुकलमुपकुर्वन् शेमुषी शेषतायाः
 जलधिदुहितृजानेः भ्राजते कूरनाथः ॥ 7 ॥

कृतकुवलयमोदः कोशभूतः कलानां
 द्विजपतिरखिलाशाः शोभयन् नैजधाम्ना।
 प्रशमितपरितापः प्राप्य विष्णोः पदं तत्
 विलसति विबुधेड्यः कूरनाथौषधीशः ॥ 8 ॥

सुजनहृदयपद्मोल्लासमाराद्वितन्वन्
 कुजनकुवलयानां मीलनं चापि कुर्वन्।
 उदयमधिगतोऽसौ कूरनाथांशुमाली
 दुरिततिमिरजालं देहभाजां हिनस्ति ॥ 9 ॥

अमृतजननभूमिः संश्रितानन्ददायी
 सकलसुगुणरत्नावासभूः पूर्णसत्त्वः।
 विमतकथकवर्यैर्नाविकैरप्यलङ्घ्यः
 स्फुरति भुवि गभीरः कूरनाथामृताब्धिः ॥ 10 ॥

सदाभिवृद्धिमाश्रितोऽक्षयोऽजडाशयोदयो
 ऽकलङ्कभावभासुरो निराकृतोग्रसङ्गमः।
 विराजमानविग्रहो दिवाऽपि मित्रसन्निधौ
 विनाकृतास्तसंश्रयो विभाति कूरराद्धिधुः ॥ 11 ॥

प्रसादमेयिवान् सदा प्रकामवीक्ष्यविग्रहः
 प्रबोधमावहन् नृणां प्रणाशयंस्तमस्ततिम्।
 सदोत्तरायणान्वितो विमुक्ततामसग्रहः
 त्रयीमयोऽत्र कूरराद्धिवाकरो विराजते ॥ 12 ॥

स्वकीयहृद्गुहाशयालु सारसाक्षकेसरी
 परीतवाग्झरीभरो विरक्तमुख्यसंश्रयः।
 विशेषशास्त्रयुक्तिभिः विचित्रधातुभिर्युतः
 विभाति कूरराण्महीधरः पुमर्थसिद्धये ॥ 13 ॥

यतीशवाक्सुधाझरीसदानुभूतिमत्तधीः
 त्रयीशिरोऽर्थपुङ्गिताः सुयुक्तिसायकावलीः।
 सृजन् कुवादिविद्विषः प्रकालयन् गुरोः पदे -
 ऽभिषिक्त एष कूरराट् प्रशास्ति वैष्णवीं श्रियम् ॥ 14 ॥

कथाहवोन्मुखान् बहून् कपर्दिदुर्मताश्रयान्
 मुधाकृतागमश्रमान् विधाय वादिनः परान्।
 बुधाधरीकृतिक्षमैः स्ववाग्झरीभरैरसौ
 बुधावलीसमीडितश्चकास्ति कूरभूपतिः ॥ 15 ॥

विभूतिमैहिकीं त्यजन् विमोहदायिनीं भृशं
 विधातृमुख्यसेवितां अहन्तयाऽतिदूषिताम्।
 श्रुतीडितामनिन्दितां स्वरूपशेमुषीमतां
 श्रियं समाश्रयन्नसौ विभाति कूरभूपतिः ॥ 16 ॥

मृषामतं विधाय तन्मृषा स्वयुक्तिभिर्जग -
 न्मृषात्वबाधकप्रमाप्रकाशिकाभिरात्मनाम्।
 अनेकतामशेषतां प्रकाशयन् व्यपोहयन्
 प्रमातृशेखरस्तुतः प्रकाशतेऽत्र कूरराट् ॥ 17 ॥

श्रुतिं दृढप्रमाणयन् जगद्विधातरीश्वरे
 परोक्तमानुमानिकेश्वरत्वमप्यधो नयन्।
 अणोर्जगन्निदानतामपोहयन् विराजते
 स्वसूक्तिभिः स्वयुक्तिभिः सुधीवरोऽत्रकूरराट् ॥ 18 ॥

शिवात्परं नहीति वै लिखेति चोलभूपतेः
 वचः श्रुतेरनन्तरं तदुत्तरं वचो लिखन्।
 अपाहसन्महीसुरै र्य ईडितो महीपतिं
 विभाति कूरराङ्गुरुस्स सर्वशास्त्रपारगः ॥ 19 ॥

यतीश्वरग्रहागतान् भटान् विलोक्य भूपतेः
 स्वयं त्रिदण्डितां भजन् तदीयरक्षणेच्छया।
 शिलीमुखाल्पकीटयोर्नयं सदार्यशिष्ययोः
 प्रदर्शयन् स्वचर्यया चकास्ति कूरभूपतिः ॥ 20 ॥

निराकर्तुं मोहं निखिलजनचित्ताश्रयमसौ
 दयासिन्धुः सान्द्रात् निरवधिकविज्ञानविभवात्।
 महीभागे मासे मकरमहिताख्ये समजनि
 प्रशस्ते हस्तर्क्षे शुभगुणनिधिः कूरनृपतिः ॥ 21 ॥

अनाधृष्यां ब्रह्मादिभिरपि सुरैरात्मकृतिभिः
 सदाऽप्येकाकाराम् अनधिगतवृद्धिक्षयकथाम्।
 अहन्तामज्ञानां प्रकृतिमनुरूपां ममकृतेः
 पराकुर्वन् कूरप्रभुरखिलनृणां विजयते ॥ 22 ॥

अमोघैरुत्कूलैरनुपधि समुत्थैरनुपमैः
 कटाक्षैः प्रेमाद्रैः कलिमलमशेषं व्यपनयन्।
 जनानामानन्दं निरवधिकमद्यापि जनयन्
 जयत्येष श्रीमान् मम कुलगुरुः कूरनृपतिः ॥ 23 ॥

अविद्यामाहात्म्यादविदितनिजाकारविभवान्
 अशेषानुद्धर्तुं भवजलधिमग्रान् जनिभृतः।
 असौ कूराधीशः स्वयमवतरन् भूरिकृपया
 नयन् नावं विष्णुं विगततरपण्यां विजयते ॥ 24 ॥

पलायध्वं वेगात् क्वचन कथकाः काननतले
 निलीना भूयास्त प्रतिकथकमत्तेभमृगराट्।
 जयी नानातन्त्र प्रवचनचणैः प्रौढवचनैः
 समेतः शिष्यौघैरटति वसुधां कूरनृपतिः ॥ 25 ॥

श्रुतिश्रेणीचूडायसमुसलमादाय शठजिद् -
 वचःश्रेणीनित्यानुभवनिरतो जृम्भितमदः।
 प्रधावन्नभ्येति प्रतिकथकवादाहवरुचिं
 निरुन्धन् कूरेशद्विरदनृपतिर्बृहितरवैः ॥ 26 ॥

असारं संसारं बहुलतरदुःखाकरमिमं
 विसृज्य श्रीमन्तं भजत विभुमानन्दभरितम्।
 उदारस्सर्वेभ्यो वितरति जनाः स्वेन समताम्
 असावित्यत्रात्यानुपदिशति कूराधिपगुरुः ॥ 27 ॥

विरक्तानामग्र्यो विमलचरितो वैदिकवरः
 विनेताऽऽचाराणां विगतमदमोहादिमगुणः।
 असूयानिर्मुक्तः शमदममुखानन्तसुगुणः
 सदा श्रोत्रानन्दं कलयति परं कूरनृपतिः ॥ 28 ॥

यदीयेक्षापात्रं भजति मनुजः प्रेमपदतां
 परं पद्माभर्तुः पतितजन चूडामणिरपि।
 यदीया श्रीसूक्तिः निखिलनिगमान्तार्थं विवृतिः
 स जीयात् कूरेशः सकलशुभसन्तानसरणिः ॥ 29 ॥

विशुद्धज्ञानाब्धिः विगतममकारः स्वपरयोः
 विनेता सर्वेषामतिविमलबोधस्य विदुषाम्।
 विहर्ता श्रीरङ्गिप्रियतमयतीशानपदयोः
 प्रहर्ताऽसौम्यानां भवति भविनां कूरनृपतिः ॥ 30 ॥

पुराणानां पुंसां सरणिमनुयन् तत्त्वविवृतौ
 प्रकृत्यात्मेशानां परमतमपास्यन्ननृतताम्।
 पराकुर्वन् तत्त्वप्रमितपदयोः जीवतमसोः
 समिन्धे कूरेशः श्रुतिशिखरसन्तानशरणम् ॥ 31 ॥

स्वरूपाभिव्यक्तिं श्रुतिशिखरसिद्धामभिदधत्
 निरूप्यां वृत्त्यैवाखिलतनुभृतां तां च कथयन्।
 तदीयार्चासीमां स्वयमपि वितन्वन् यतिपतेः
 अशेषं कैङ्कर्यं जयति सुमतिः कूरनृपतिः ॥ 32 ॥

निरालम्बं कौतस्कुतमतमसारं निजवचः -
 प्रपञ्चैः वेदान्तप्रचुरफणितार्थाननुगतैः।
 पराकुर्वन् प्रौढप्रमितिजनकैर्लक्षणमुनेः
 परिष्कुर्वन् भाष्यं प्रथयति मतं कूरनृपतिः ॥ 33 ॥

प्रवालरुचिराधरस्फुरितचारुमन्दस्मितः
 प्रकाममधुराक्षरैरभिनवैः स्ववाग्गुम्फनैः।
 सदा व्यवहरन् कलाः समिति सात्त्विकाग्रेसरान्
 तनोति बहुविस्मयातिशयचित्रितान् कूरपः ॥ 34 ॥

कथाऽऽहवकृतोद्यमान् कलिमलानुलिप्ताशयान्
 तथागतमतानुगान् तदितरान् द्विषद्वादिनः।
 मुधाकृतपरिश्रमान् मुकुलितात्मवाग्जृम्भणान्
 विधाय विबुधस्तुतो जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 35 ॥

निराकृतदुरीहितैः निगमसारसन्दर्शिभिः
 निरस्तदुरितालिभिः निखिलसंशयच्छेदिभिः।
 नितान्तमधुरैश्शुभैः निखिलसौख्यसम्पादकैः
 निजैर्वचनगुम्फनैः जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 36 ॥

कलिर्हतभवोऽभवत् कलुषजातमुन्मूलितं
 तमश्च रजसा समं विलयमाप सत्त्वं पुनः।
 समेत्युपचितिं नृणामुदयमेति धीवल्लरी
 महीतलमुपागते महति कूरनाथे गुरौ ॥ 37 ॥

दयादिसुगुणावलिः दनुजवैरिणा स्वामिना
 नियन्त्रितनिजाकृतिः निलयमेत्य कूराधिपम्।
 प्रतिक्षणविजृम्भिताकृतिरवाप्य लक्ष्यं परं
 प्रकाशमधिगच्छति प्रतिहतात्मतुल्याधिकः ॥ 38 ॥

श्रियःपतिरुदारधीः श्रुतिगणैककण्ठ्येडितां
 विहाय परमेशतां भुवि यदात्मनाऽऽचार्यताम्।
 अवाप्तुमवतीर्य तत्समुपलब्धये शिष्यतां
 अवाप यतिभूपतेः विजयतां स कूराधिपः ॥ 39 ॥

वचोभिरनृतेतरैः अखिलजीवजीवातुभिः
 मुमुक्षुजनतामुदे मुररिपोर्महावैभवम्।
 सबाष्पनयनं ब्रुवन् सपुलकोद्गमं सादरं
 समिद्धमधुरस्मितो जयति कूरपृथ्वीपतिः ॥ 40 ॥

भवाख्यमरुमेदिनीवलनजाततापातुरान्
 जनान् हरिकथामृतैः मधुरशीतलैर्जीवयन्।
 तदीयपदशेषताधियमपारमुत्पादयन्
 विभाति भुवि कूरराट् विबुधसङ्घसंसेवितः ॥ 41 ॥

असद्भिरनुपद्रुताम् अनिदमादिवाणी सतीम्
 अनन्यपदसंश्रितां हरिपदानुषक्तां परम्।
 जनार्दनपरत्वधीजनितभावबद्धाशयैः
 वचोभिरुपलालयन् जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 42 ॥

अनन्तगुणमौक्तिकैः अखिलचेतनामोदकैः
 अनन्तनयसागरात् स्वयमुपाहृतैश्शोभनैः।
 अनन्तपदसंश्रितानभिविभूषयन् शोभते
 ह्यनन्तगुणशेवधिर्जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 43 ॥

अवाङ्मनसगोचरामलदयागुणैकास्पदं
 कुलादिमददूषितोत्तरणबद्धदीक्षः स्वयम्।
 यतीश्वरमघापहं निखिलदेहिनां दर्शयन्
 विलक्षणजनाश्रितो जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 44 ॥

यतीशितुरधीशतामसहतोऽपि रङ्गामृतात्
 स्वकैश्शममुखैर्गुणैः स्वपदशिष्यतामेयुषः।
 गुरोस्समुपलब्धया निखिलयापि रङ्गश्रिया
 यतीशमभिनन्दयन् जयति कूरनाथो गुरुः ॥ 45 ॥

अनर्घविपुलांशुकःसुलसदूर्ध्वपुण्ड्राङ्कितः
 सरोजतुलसीमणिप्रचुरमालिकालङ्कृतः।
 किरीटकटकादिभिर्विधभूषणैर्भूषितः
 समावहति कूरराट् अखिललोकेत्रोत्सवम् ॥ 46 ॥

महार्घमकुटोज्ज्वलःस्फुरदुदारहारावलिः
 विलोलमणिकुण्डलोल्लसितपीनगण्डस्थलः।
 विचित्रकुसुमावलीकलितदिव्यमाल्याञ्जितः
 विभातमधुराकृतिः जयति कूरराट्टेशिकः ॥ 47 ॥

उपारूढे भानावुदयमधिरुह्यानुदिवसं
 विचित्रामान्दोलीं विविधमणिभिः काञ्चनमयीम्।
 अलङ्कुर्वन् वीथीः अनुपदकृताकल्पसुभगाः
 समिन्धे कूरेशो मकरमहकालेऽतिरुचिरः ॥ 48 ॥

समास्थाय श्रीमान् निशि निशि भुजाभोग्यमतुलं
 महायानं ब्रह्मप्रभमखिलभूषाञ्जिततनुः।
 त्रयीगाथासक्तैर्निबिडसविधो वैष्णवरैः
 चरन् श्रीवत्साङ्गो जयति विशिखां कूरनगरे ॥ 49 ॥

सताम्बूलैर्गन्धैः कुसुमसहितैर्भक्ष्यनिवहैः
 गुडान्नाद्यैरन्नैरपि निजमहास्वादमहितैः।
 कृतार्थानातन्वन् निखिलमनुजान् कूरनृपतिः
 स्वजन्मर्क्षे हस्ते मकरमहकाले विजयताम् ॥ 50 ॥

श्रीमता शुद्धसत्त्वेन दोडुर्येण महात्मना।
 पञ्चाशत् कूरनाथस्य स्तोत्रमीरितमुत्तमम् ॥ 51 ॥

॥ इति कूरनाथपञ्चाशत् समाप्ता ॥